

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-173/13

**Priština,
23. april 2014. godine**

U postupku:

R.H

Žalilac

protiv

Z.C.T

Podnosilac zahteva/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Elka Filcheva- Ermenkova, predsedavajući sudija, Dag Brathole i Erdogan Haxhibeqiri, sudije, u žalbi na odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/112/2011 (spisi predmeta upisani u KAI pod brojevima KPA34037 KPA34039), od dana 22. juna 2011. godine i KPCC/D/A/140/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA34038), od dana 29. februara 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 23. aprila 2014. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Predmeti upisani pod brojevima GSK-KPA-A-173/13, GSK-KPA-A-174/13 i GSK-KPA-A-175/2013 spajaju se jedinstvenom predmetu upisanom pod brojem GSK-KPA-A-173/13.**

- 2- Prihvata se žalba R.H na odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/112/2011 (u delu koji se odnosi na spise predmeta upisane pod brojevima KPA34037 i KPA34039), od dana 22. juna 2011. godine i KPCC/D/A/140/2012 (u delu koji se odnosi na spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA34038), od dana 29. februara 2012. godine.
- 3- Preinačuju se odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/112/2011 (u delu koji se odnosi na spise predmeta upisane pod brojevima KPA34037 i KPA34039), od dana 22. juna 2011. godine i KPCC/D/A/140/2012 (u delu koji se odnosi na spis predmeta upisan pod brojem KPA34038), od dana 29. februara 2012. godine, te se odbijaju imovinski zahtevi Z.C.T upisani u KAI pod brojevima KPA34037, KPA34038 i KPA34039.

Činjenični i proceduralni siže:

1. Dana 23. marta 2007. godine i dana 10. oktobra 2006. godine Z.C.T je podnela imovinske zahteve u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) kojima je potraživala potvrđivanje njenog imovinskog prava i ponovni posed nad tri parcele, koje se nalaze u zemljištu sela Drobeš, Vitina. Na osnovu katastarskog plana parcele su upisane pod sledećim brojevima: 202, 236 i 238. Podnosilac zahteva je objasnio da je imovina izgubljena zbog okolnosti koje su se dogodile na Kosovu tokom 1998./1999. godine, te i da je datum gubitka bio 12. june 1999. godine. U prilogu imovinskom zahtevu, podnosilac zahteva je dostavio nekoliko dokumenata. KAI ekipa za verifikaciju je verifikovala sva dokumenta.
2. Imovinski zahtevi su obavešteni u 2007. godini. Kasnije je rezultiralo da je znak za obaveštenje postavljen na pogrešnom mestu te su imovine ponovo obaveštene ali ovoga puta putem objavljivanja u KAI službenom glasniku – u avgustu mesecu 2010. godine.
3. Imovinski zahtevi su tretirani kao nesporni.
4. Dalje, KIZK je prihvatila imovinske zahteve kao osnovane i donela napadnute odluke, *i.e.* KPCC/D/A/112/2011 (povodom spisa predmeta KPA34037 i KPA34039), od dana 22. juna 2011. godine i KPCC/D/A/140/2012 (povodom spisa predmeta KPA34038) od dana 29. februara 2012. godine.
5. KIZK je prihvatila da je podnosilac zahteva vlasnik $\frac{1}{4}$ imovine. Dana 28. februara 2012. godine, odluke su uručene podnosiocu zahteva.
6. Dana 28. juna 2013. godine, R.H je uložio žalbe na odluke u kojima je izjavio da su odluke donete u nedostatku dokaza i na osnovu povrede materijalnog prava.

7. On je predstavio kupoprodajni ugovor iste imovine od dana 28. novembra 2011. godine. Istoga dana, potpisi stranaka su overeni pred Opštinskim sudom u Vitini. Ugovor je zaključen između žalioca, u svojstvu kupca, i podnosioca zahteva i ostalih članova njene porodice (Z.C.T, I.R, S.P i G.M – su bili su-vlasnice sa jednakim pravima na idealne delove).
8. Dana 10. oktobra 2013. godine, podnosilac zahteva, sada tuženik, Z.C.T je podnela odgovor na žalbu gde je navela da nema osnova za ulaganje žalbe, jer je imovina već prodana žaliocu. Ona tvrdi da je podnela zahtev za zatvaranja predmeta te i da nema razloga za zasnivanje žalbenog postupka.
9. Sud tumači ovaj odgovor kao zahtev za odricanje imovinskog zahteva.

Pravno obrazloženje:

Spajanje zahteva:

10. Sud se odnosi na član 408.1. Zakona o parničnom postupku (u daljem tekstu ZPP), koji je u primeni *mutatis mutandis* (po potrebi) u postupku pred Vrhovnim sudom (član 12.2. Zakona 03/L-079). Član predviđa mogućnost Suda da spoji postupke ako to spajanje doprinese efikasnost tih postupaka.
11. U tekstu žalbi Vrhovni sud nalazi da su svi činjenični i pravni osnovu, kao i dokazna pitanja u potpunosti ista u sva tri predmeta. Jedino su različite parcele, pitanje imovinskog prava, koje su navedene u svakom imovinskom zahtevu. Žalbe su zasnovane nad istim objašnjavajućim izjavama i istoj dokumentaciji. Dalje, obrazloženje dato od strane Komisije je isto za sve zahteve.
12. Predmeti upisani pod brojevima GSK-KPA-A-173/13, GSK-KPA-A-174/13 i GSK-KPA-A-175/13 spajaju se jedinstvenom predmetu upisanom pod brojem GSK-KPA-A-173/13.

Prihvatljivost žalbe:

13. Žalilac nije bio valjano obavešten povodom postupka pred KAI, prema tome njegovo prava za ulaganje žalbe nije isključeno.
14. Član 10.2. Zakona 03/L-079 predviđa da bilo koje lice sem podnosioca zahteva, koje tvrdi da ima prava nad spornom imovinom prihvata se kao stranka u postupku pod uslovom da to

- lice obavesti Izvršni sekretarijat povodom njene/njegove namere da učestvuje u postupku u roku od 30. dana nakon obaveštenja zahteva.
15. Zakon u članu 10.1. *ibid* glasi da Sekretarijat “čini razumne napore da obavesti bilo koje drugo lice koje može da ima pravni interes u vezi sa tom imovinom”. Zakon ne daje specifični opis toga šta „razumni naponi“ znače sa izuzetkom da “u odgovarajućim slučajevima, ti razumni naponi se realizuju u vidu objava u službenoj publikaciji”. Gramatička interpretacija teksta dovodi do zaključka da je objavljivanje više izuzetak nego pravilo te da se to pravilo treba oduzeti na osnovu opšte logike i postojećih pravila.
 16. Do sada je prihvaćeno da je po pravilu obaveštenje obavljeno postavljanjem znaka (tabele) sa informacijama povodom zahteva na 3 jezika (engleskom, albanskom i srpskom) na imovini u zahtevu te sve dok je zahtev postavljen na tačnom mestu/objektu – parceli, kući itd, obaveštenje se smatra kao tačno obavljeno te moguće zainteresovane strane blagovremeno obavestene povodom postupka pred KAI, sem ako postoji razloga da se drugačije veruje.
 17. U konkretnom slučaju nesporno je to da je u 2007. godine znakovi za obaveštenje nisu postavljeni na pravom mestu. Nakon toga u 2010. godini, obavljeno je novo obaveštenje, ali putem objavljivanja.
 18. Prema tome, ne može se smatrati da je žalilac bio valjano obavešten te nije izgubio njegovo pravo da učestvuje u postupku tj. Žalba je prihvatljiva.

Odustajanje od zahteva:

19. Podnosilac zahteva, Z.C.T se odrekla njenog imovinskog zahteva (odricanje je eksplicitno izraženo u pismenom odgovoru na žalbu).
20. Sud se odnosi na član 149.1. ZPP.
21. Odredba glasi da ako pre se glavnog saslušanja predmeta (šta je irelevantno u ovom žalbenom postupku) tužilac odrekne zahteva, sud odbija tužbu. Za razliku od povlačenja zahteva, što je regulisano u članu 261.1. ZPP, odricanje zahteva ne uslovljava volju druge strane bez obzira na vreme kada je podneto. Prema tome, Sud ne treba konsultovati odricanje sa žaliocem.
22. U kontekstu postupka pred Žalbenim većem KAI ovo znači da Sud treba prihvatiti žalbu i preinačiti odluku na koju je uložena žalba, odbijanjem zahteva.
23. Na osnovu gore navedenog i u smislu člana 13.3. (a) Zakona i člana 12.2. *ibid* u vezi sa članom 149.1. ZPP, Sud je odlučio kako u izreci ove presude.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6. UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX predsedavajući sudija

Dag Brathole, EULEX sudija

Erdogan Haxhibeqiri, sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar